

KORKEIMMAN HALLINTO-OIKEUDEN PÄÄTÖS

Antopäivä
18.11.2015
Taltionumero
3341
Diaarinumero
1915/3/14

1 (5)

Asia Vaikeavammaiselle henkilölle järjestettävän kuljetuspalvelun korvaamista koskeva valitus

Valittaja A

Päätös, jota valitus koskee

Helsingin hallinto-oikeus 26.5.2014 nro 14/0445/6

Asian aikaisempi käsittely

Helsingin sosiaali- ja terveyslautakunnan toisen jaoston alainen viranhaltija on päätöksellään 12.6.2013 hylännyt A:n 7.5.2013 tekemän hakemuksena käsitellyn pyynnön oikeudesta saada käyttää vammaispuolustajain mukaisiin kuljetuspalvelumatkoihin laskutusperiaatteella sellaista taksiryöstystä, jolla ei ole maksukorttipäätteellistä inva-autoa, tilanteissa, joissa hänen on hankala saada suuren kysynnän vuoksi autoa, jossa maksukortti käy maksuvälineenä. Tähän viitaten viranhaltija on hylännyt A:n hakemuksen tämän 14.5.2013 itse maksaman matkan korvaamisesta. Päätöksessä on todettu, että Helsingin Matkapalvelun asiakkuudesta irrotetun asiakkaan velvollisuutena on hankkia matkansa yrityksiltä, joiden autoissa myönnetty matkakortti toimii.

Helsingin sosiaali- ja terveyslautakunnan toinen jaosto on päätöksellään 11.2.2014 (§ 58) pitänyt voimassa viranhaltijan päätöksen.

Päätöksen perusteluissa on todettu, että pelkästään se seikka, että A:lla ei ole ollut aikaa etsiä maksukortillista taksiryöstystä matkalleen, ei ole peruste myöntää hänelle jälkikäteistä laskutusoikeutta hänen 14.5.2013 tekemästä taksimatkastaan.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

Helsingin hallinto-oikeus on valituksenalaisella päätöksellään käsitellyt A:n esittämän korvausvaatimuksen hallintolainkäyttölain 69 §:ssä tarkoitettuna hallintoriita-asiana. Hallinto-oikeus on velvoittanut Helsingin kaupungin suorittamaan A:lle tämän vaatimuksen mukaisesti 41,10 euroa vammaispalvelulain mukaisesta kuljetusmatkasta 14.5.2013. Hallinto-oikeus on muutoin hylännyt A:n vaatimuksen hallinto-oikeudelle toimitettujen kirjelmien poistamisesta asiakirjoista. Hallinto-oikeus ei ole tutkinut A:n kantelunluontoisia vaatimuksia eikä kirjesalaisuuden rikkomista koskevaa asiaa.

Hallinto-oikeus on perustellut päätöstään muun ohella seuraavasti:

Pääasia

Asiassa esitetyn selvityksen mukaan A:lle on myönnetty vaikeavammaisen kuljetuspalveluna 18 yhdensuuntaista asiointi- ja vapaa-ajanmatkaa kuukaudessa. Hänelle on myönnetty oikeus jaksottaa matkat kalenterivuoden ajalle. A on vapautettu veloitteesta käyttää Helsingin Matkapalvelua kuljetuspalvelumatkoihin. Hänelle on annettu henkilökohtainen maksukortti, jota koskevien ohjeiden mukaan matkaa tilatessa tulee varmistaa, että autossa on lukijalaite, jossa maksukortti käy maksuvälineenä.

A on 7.5.2013 ilmoittanut sähköpostitse kaupungin sosiaalihojajalle, että hän oli yrittänyt tilata kolmesta eri taksirytyksestä aamuksi 14.5.2013 taksin, jossa kunnan antama maksukortti kävisi, tässä kuitenkaan onnistumatta. Tämän vuoksi A oli pyytänyt lupaa käyttää muuta taksia laskutusperiaatteella. Asiassa ei ole ilmennyt, että kunnan puolelta olisi vastattu A:lle ennen kuin viranhaltijan päätöksellä 12.6.2013. A on aamulla 14.5.2013 matkustanut taksilla kotoaan Kynnys ry:n koulutukseen ja maksanut matkan itse, koska kyseisissä taksissa ei ollut kunnan antamalle maksukortille sopivaa lukijalaitetta. Matka on maksanut 43,30 euroa sisältäen avustamislisän. Kunta on kieltäytynyt korvaamasta näitä kustannuksia A:lle. Kunnan mukaan A:n olisi tullut käyttää hänelle annettujen ohjeiden mukaisesti sellaista taksia, jossa maksukortti olisi toiminut.

Hallinto-oikeus toteaa, että kunnalla on oikeus päättää menettelystä kuljetuspalvelujen järjestämiseksi. Järjestämiskäytäntö ei kuitenkaan saa vaikuttaa siten, ettei vaikeavammaisen henkilö pysty käyttämään hänelle myönnettyjä kuljetuspalveluja. A on selvityksensä mukaan pyrkinyt toimimaan kunnan ohjeiden mukaisesti taksin tilaamisessa hyvissä

ajoin ennen kyseessä ollutta ajankohtaa. Hän ei ole kuitenkaan onnistunut tilaamaan taksia, jossa kunnan myöntämä maksukortti olisi toiminut. A ei ole saanut ennen nyt kyseessä olevaa taksimatkaa vammaispalvelusta vastausta siihen, voiko hän laskuttaa matkan jälkikäteen. Kunnan puolelta ei ole osoitettu, että A olisi käytännössä voinut toimia toisin kuin hän on toiminut. Kunta ei ole myöskään väittänyt, että A olisi käyttänyt kuljetuspalvelumatkoja enemmän kuin hänelle on myönnetty, jos nyt kyseessä oleva matka korvataan hänelle, tai ettei suoritettu matka olisi ollut sellainen, johon kuljetuspalvelua ei olisi saanut käyttää. Hallinto-oikeus katsoo, että tässä tilanteessa kunnan on korvattava A:lle hänen itsensä maksama taksimatka omavastuuosuus huomioon ottaen, jotta A:n oikeus kuljetuspalveluun toteutuu myös kyseessä olevan matkan osalta. Näin ollen A:n hakemus on hyväksyttävä ja kunta velvoitettava korvaamaan A:lle 41,10 euroa.

Käsittely korkeimmassa hallinto-oikeudessa

A on valituksessaan vaatinut, että Helsingin kaupunki velvoitetaan noudattamaan hallinto-oikeuden päätöstä ja palauttamaan A:lle hänen itsensä maksamasta invataksimatkasta 41,10 euroa. A ei ole yhteydenotoista huolimatta saanut suoritusta invataksimatkastaan ja katsoo, että kaupunki on siten kieltäytynyt maksamasta matkaa hänelle.

Lisäksi A on vaatinut, että Helsingin kaupungin vammaistyön päällikkö velvoitetaan vastaamaan A:lle yksilöidysti sekä tässä asiassa että muissa asioissa A:n hänelle kirjaamon kautta toimittamiin valituksiin, jotka ovat koskeneet vammaistyön päällikön alaisten henkilöiden toimintaa A:n asioissa.

Korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisu

Korkein hallinto-oikeus ei tutki A:n valitusta.

Perustelut

Helsingin kaupunki on velvoitettu hallinto-oikeuden päätöksellä suorittamaan A:lle 41,10 euroa vammaispalvelulain mukaisesta matkasta, jonka A on joutunut maksamaan itse. Hallinto-oikeuden päätöksellä määrätty maksuvelvoite on sinänsä täytäntöönpanokelpoinen päätös. Koska A:lle ei ole tältä osin tarvetta hakea valittamalla muutosta itselleen myönteisestä päätöksestä, valitus on jätettävä tutkimatta.

A:n valituksessaan esittämä vaatimus viranhaltijan velvoittamisesta vastaamaan virastopostiin toimitettuihin kirjelmiin ei kuulu korkeimmasta hallinto-oikeudesta annetun lain 2 §:n 1 momentin nojalla korkeimman hallinto-oikeuden toimivaltaan. Valitus on myös tällä perusteella tehtynä jätettävä tutkimatta.

Korkein hallinto-oikeus:

Pekka Vihervuori
presidentti

Anne E. Niemi
hallintoneuvos

Sakari Vanhala
hallintoneuvos

Eija Siitari (t)
hallintoneuvos

Alice Guimaraes-Purokoski
hallintoneuvos

Freja Häggblom
Asian esittelijä, esittelijäneuvos

Jakelu

Päätös

A, maksutta

Jäljennös

Helsingin hallinto-oikeus

Helsingin sosiaali- ja terveyslautakunnan toinen jaosto